U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **J. B.**, zastoupeného Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem Příkop 6, Brno, proti žalovanému **Ministerstvu životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2010, č. j. 6 Ca 232/2007-34, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

t a k t o :

I. Návrh se **z a m í t á.**

II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „navrhovatel“) se svým podáním ze dne 27. 1. 2011, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 4. 2. 2011, domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Domáhá se tak určení (třicetidenní) lhůty Městskému soudu v Praze k vydání rozhodnutí, jímž by uvedený soud zrušil své usnesení ze dne 11. 10. 2010, č. j. 6 Ca 232/2007-60, kterým bylo rozhodnuto o zastavení řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti rozsudku městského soudu ze dne 23. 2. 2010, č. j. 6 Ca 232/2007-34.

Ze spisového materiálu Nejvyšší správní soud zjistil, že městský soud v záhlaví specifikovaným rozsudkem ze dne 23. 2. 2010 zamítl žalobu navrhovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2007, č. j. 570/170/07-Do. Tento rozsudek stěžovatel napadl kasační stížností ze dne 10. 5. 2010. Usnesením doručeným dne 17. 8. 2010 vyzval městský soud navrhovatele k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost. Usnesením ze dne 11. 10. 2010 městský soud řízení o kasační stížnosti zastavil pro nezaplacení soudního poplatku. Dne 8. 11. 2010 zaslal stěžovatel městskému soudu kasační stížnost proti uvedenému usnesení ze dne 11. 10. 2010. Namítl, že usnesení o zastavení řízení je adresováno osobě jménem M. B., avšak žalobce se jmenuje J. B. Žalobce nebyl v usnesení blíže identifikován ani žádným jiným způsobem, o zastavení soudního řízení tak doposud

nebylo pravomocně rozhodnuto. Žalobce současně předložil formulář s vylepenými kolkovými známkami a podal návrh na zrušení předmětného usnesení dle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích"). Na tento přípis městský soud reagoval vydáním usnesení ze dne 30. 11. 2010, kterým [postupem pro opravu zjevných nesprávností dle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.")] opravil jméno žalobce v záhlaví rozsudku ze dne 23. 2. 2010 a usnesení ze dne 11. 10. 2010.

Také usnesení ze dne 30. 11. 2010 napadl navrhovatel kasační stížností s tím, že předchozí pochybení městského soudu není možné opravit toliko postupem dle § 54 odst. 4 s. ř. s. Zároveň zaslal městskému soudu návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona o soudech a soudcích, kterým se domáhá určení třicetidenní lhůty městskému soudu k vydání rozhodnutí, jímž by uvedený soud zrušil své usnesení ze dne 11. 10. 2010. V tomto návrhu zopakoval svou dřívější argumentaci, podle níž nenabylo usnesení o zastavení řízení o kasační stížnosti proti rozsudku městského soudu ze dne 23. 2. 2010 právní moci dříve, než navrhovatel uhradil poplatek za kasační stížnost, a tak je povinností městského soudu dané usnesení zrušit. Městský soud je dle navrhovatele v tomto ohledu nečinný, respektive způsobuje průtahy tím, že doposud nereagoval na jeho návrh na zrušení předmětného usnesení.

Městský soud následně předložil spis vedený pod sp. zn. 6 Ca 232/2007 Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasačních stížnostech proti usnesením ze dne ze dne 11. 10. 2010 a ze dne 30. 11. 2010. K návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu městský soud uvedl, že má za to, že pro rozhodnutí o návrhu na zrušení usnesení ze dne 11. 10. 2010 nebyly dány podmínky, neboť námitky vznesené žalobcem v tomto návrh jsou totožné s jeho námitkami vznesenými v kasační stížnosti proti témuž usnesení, o které bude rozhodovat Nejvyšší správní soud.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení. Podle § 174a odst. 7 téhož zákona pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Na základě výše zrekapitulovaného obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud konstatuje, že neshledal, že by v řízení docházelo k průtahům. Ve věci je nyní hlavním sporným bodem otázka, zda usnesení, kterým městský soud zastavil řízení o kasační stížnosti proti jeho rozsudku ze dne 23. 2. 2010, nabylo řádně právní moci ještě před tím, než navrhovatel soudní poplatek z kasační stížnosti zaplatil. Městský soud situaci vyhodnotil tak, že nabylo, a postupoval v intencích tohoto svého závěru. Nejvyššímu správnímu soudu nepřísluší v rámci řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu posuzovat, jestli je uvedený závěr městského soudu správný, či ne. K tomu slouží jiné opravné prostředky, jichž ostatně navrhovatel využil, a tak je nyní před Nejvyšším správním soudem vedeno řízení o kasačních stížnostech proti usnesením

městského soudu ze dne ze dne 11. 10. 2010 (pod sp. zn. 2 As 15/2011) a ze dne 30. 11. 2010 (pod sp. zn. 2 As 17/2011).

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu je speciálním řízením, v jehož rámci Nejvyšší správní soud posuzuje toliko to, zda soud, vůči němuž návrh směřuje, není v řízení po nepřiměřeně dlouhou dobu nečinný. Tak tomu v nyní posuzovaném případě zjevně není, městský soud ve věci konal bez jakýchkoli průtahů. Věcnými výhradami vůči jeho postupu se v rámci tohoto řízení Nejvyšší správní soud zabývat nemůže.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v řízení před městským soudem k průtahům nedochází a návrh žalobce podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 17. února 2011

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu